

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. S. i mał. M. S. i N. S. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego H. S.

przeciwko W. S.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz małoletniego syna M. S. urodzonego (...) w W. alimenty w kwocie 800 zł (osiemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego – H. S. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 27 października 2015 roku;

II. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz małoletniej córki N. S. urodzonej (...) w S. alimenty w kwocie 800 zł (osiemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego – H. S. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 27 października 2015 roku;

III. w pozostałym zakresie powództwo małoletnich M. S. i N. S. oddala;

IV. powództwo H. S. oddala w całości;

V. ściągnąć od pozwanego W. S. na rzecz Skarbu Państwa - kasy Sądu Rejonowego w Pruszkowie kwotę 860 zł (osiemset sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. znosi koszty procesu między stronami;

VII. wyrokowi w pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

H. S. pozwem z dnia 02 czerwca 2015 r. wniosła o zasądzenie od W. S. na rzecz małoletnich dzieci M. S. i N. S. alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie na każdego z nich, łącznie 2000 zł miesięcznie oraz zasądzenie od W. S. na rzecz współmałżonki H. S. alimentów w kwocie 1000 zł miesięczne płatnych do rąk H. S. do ostatniego dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat począwszy od 30 czerwca 2015 r. W uzasadnieniu pozwu powódka podała m.in., iż małoletni są dziećmi pochodzącymi z małżeństwa W. S. i H. S.. Pozwani i powódka są małżeństwem do (...)roku. Pozwany zamieszkuje z współmałżonką i małoletnimi powodami. Małżonkowie wzięli kredyt na mieszkanie w (...)r. na 30 lat. Powódkę z pozwanym nie

łączy żadną więź. Nie rozmawiają ze sobą. Chciałyby się wyprowadzić z dziećmi, ale jej na to nie stać. Pozwany prowadzi własną firmę z zakresu (...), (...), (...), (...). Wcześniej pracował w trzech firmach na stanowisku (...)i zarabiał miesięcznie około 5000 zł netto. Cały ciężar utrzymania i wychowania dzieci spoczywa na powódce. H. S. pracuje w sklepie (...) i zarabia ok. 1480 zł miesięcznie. Z tego utrzymuje dom, kupuje żywność, środki chemiczne i dokonuje zakupy na dzieci. Pozwany płaci rachunki za mieszkanie. Powódka jest osobą chorą, ma (...), posiada trzecią grupę inwalidzką. Pozwany nie interesuje się dziećmi. Syn uczęszcza do gimnazjum, a córka idzie od gimnazjum od września (k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew W. S. uznał powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz dzieci w kwocie po 500 zł miesięcznie na każde dziecko i zobowiązał się do pokrywania wspólnego kredytu w wysokości 1500 zł miesięcznie, w tym 1200 zł rata, a 300 zł ubezpieczenie kredytu oraz wnosił o oddalenie w całości powództwa o zasądzenie alimentów na rzecz żony H. S. (k. 28-31).

Strony w toku procesu podejmowały próby zawarcia ugody, do której ostatecznie nie doszło. H. S. wyrażała zgodę na zawarcie ugody na kwotę po 800 zł miesięcznie na każde dziecko i 500 zł miesięcznie na jej rzecz, pozwany W. S. zgadzał się proponowane przez powódkę kwoty, ale jednocześnie zastrzegał, iż nie będzie już płacił raty za kredyt (k. 130, protokół k. 134). W dalszej kolejności H. S. później wyrażała zgodę na zawarcie ugody na kwotę po 800 zł miesięcznie na każde dziecko i 700 zł miesięcznie na jej rzecz, pozwany W. S. zgadzał się proponowane przez powódkę kwoty, ale jednocześnie zastrzegał, iż nie będzie już płacił raty za kredyt (k. 132, protokół k. 134).

H. S. w toku całego procesu popierała powództwo, na rozprawie w dniu 27 października 2015 r. przed zamknięciem rozprawy wnosila o zasądzenie od W. S. na rzecz małoletnich N. S. i M. S. oraz na swoją rzecz tytułem alimentów kwoty po 1000 zł miesięcznie, łącznie 3000 zł miesięcznie począwszy od dnia 30 czerwca 2015 r. (k. 129, k. 132).

Pozwany W. S. w toku procesu oraz do chwili zamknięcia rozprawy uznawał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie na rzecz każdego dziecka, łącznie 1000 zł miesięcznie i wnosił o jego oddalenie w pozostałym zakresie oraz o oddalenie powództwa H. S. w całości (k. 28, k. 129, k. 132).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. S. urodzony dnia (...) w W. i małoletnia N. S. urodzona dnia (...) w S. pochodzą ze związku małżeńskiego H. S. i W. S. zawartego w dniu (...) roku w P..

Małoletni do dnia(...) roku zamieszkiwali wspólnie z rodzicami w P. w mieszkaniu, na którego zakup H. S. i W. S. zaciągnęli kredyt. Kredyt spłacany jest przez W. S. w miesięcznych ratach po ok 1100 zł oraz dodatkowo koszt ubezpieczenia kredytu. W okresie wspólnego zamieszkiwania koszty utrzymania takie jak wyżywienie, środki czystości i inne codzienne wydatki na rzecz rodziny pokrywała H. S., zaś koszty mieszkania ponosił W. S..

Małoletni M. S. ma 14 lat, uczęszcza do gimnazjum. Koszt ubezpieczenia szkolnego w bieżącym roku szkolnym wyniósł 32 zł. Jest (...).

Małoletnia N. S. ma 13 lat, uczęszcza również do gimnazjum. Koszt ubezpieczenia szkolnego w bieżącym roku szkolnym wyniósł 32 zł. Bywa u lekarza w związku z problemami (...).

Miesięczne koszty utrzymania małoletnich wynoszą po około 1200 zł, w tym wyżywienie 500 zł (w tym koszt obiadów szkolnych), koszty utrzymania mieszkania na jedną osobę w trzyosobowej rodzinie małoletnich 300 zł, kosmetyki i środki czystości 50- 100 zł, odzież i obuwie 100 -150 zł, leki i leczenie 50 – 100 zł, wydatki szkolne, kulturalne i inne 100 -150 zł.

H. S. ma 36 lat. Mieszka razem z dziećmi w P.. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 900 zł miesięcznie, w tym czynsz 650 zł, energia 150 zł, Internet i telefon 100 zł. Pozostaje w stosunku pracy, jest zatrudniona w spółce (...) S.A. na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku (...) za miesięcznym wynagrodzeniem netto średnio 1490 zł netto, 2039 zł brutto. Cierpi na (...) skutkujący (...). Wymaga okresowej farmakoterapii i rehabilitacji. Zakupiła

samochód osobowy za kwotę 1500 zł. Poza udziałem we własności lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkuje z dziećmi i samochodem osobowym nie posiada innego majątku. Poza małoletnimi nie ma innych osób na utrzymaniu.

W. S. ma 38 lat, posiada wykształcenie średnie. Od dnia (...) r. nie zamieszkuje z żoną i dziećmi. Mieszka w L., wynajmuje tam pokój, którego koszt wynosi 800 zł miesięcznie. Od (...) r. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie (...) (...)i (...), w ostatnim okresie (...), z której to pracy w czerwcu br. wykazał dochód w kwocie 2700 zł, w lipcu w kwocie 1000 zł, w sierpniu 2000 zł. Miesięczne zarobki przedstawia na kwotę około 2000 zł netto. Do (...) r. pozostawał w stosunku pracy, był zatrudniony na stanowisku (...) i zarabiał 5000 zł miesięcznie. Umowa o pracę została rozwiązana ze względu na jego stan zdrowia (...). Potem okresowo przebywał na zwolnieniu lekarskim. Okresowo był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w P., miał przyznany zasiłek w okresie od(...) r. do (...) r. w kwocie 831,10 zł miesięcznie brutto przez pierwsze 90 dni posiadania prawa do zasiłku, a w pozostałym okresie w kwocie 652,60 zł brutto. Zasiłek dla bezrobotnych pobrał w łącznej kwocie 3008,53 zł. W 2014 r. wykazał przychód w kwocie 76539,19 zł, w tym ze stosunku pracy 49260,06 zł, z działalności wykonywanej osobiście 18980 zł oraz z innych źródeł 8299,13 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawił na kwotę 4908,50 zł, a dochód na kwotę 71630,69 zł. W 2013 r. wykazał przychód w kwocie 73879,37 zł, w tym ze stosunku pracy 70276,87 zł, z działalności wykonywanej osobiście 3602,50 zł, koszty uzyskania przychodu przedstawił na kwotę 2389,22 zł, a dochód na kwotę 71490,15 zł. Boryka się z problemami zdrowotnymi, cierpi na (...), pozostaje pod opieką lekarską, okresowo jest leczony (...). W(...) r. był (...)w szpitalu (...)w P. z rozpoznaniem (...). Kilka dni przed przyjęciem do szpitala stracił pracę. W dniu (...) r. zawarł z (...) w K. umowę zlecenia na wykonanie prac, za które otrzymał wynagrodzenie w kwocie 2730 zł brutto. W dniu (...) r. otrzymał od matki tytułem darowizny kwotę 3000 zł, zaś w dniu (...) r. pożyczył od siostry 9000 zł. Do czerwca br. opłacał dzieciom obiady w szkole, do lipca br. płacił synowi zajęcia w klubie sportowym (...), do września br. opłacał rachunki za energię, cały czas opłaca czynsz za mieszkanie, w którym zamieszkuje jego dzieci oraz raty kredytu zaciągniętego na jego zakup w kwocie około 1100 zł miesięcznie. Poza udziałem we własności lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkuje obecnie żona z dziećmi, posiada dwa samochody osobowe oraz nieruchomości o powierzchni około 1 ha, która jest wykorzystywana nieodpłatnie. Poza małoletnimi nie ma innych osób na utrzymaniu. Utrzymuje osobiste kontakty z dziećmi, zabiera je co drugi weekend do swojego miejsca zamieszkania. Dokonał także zakupów odzieży na ich rzecz na kwotę 700-800 zł.

Małżonkowie H. S. i W. S. od (...)r. nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, nie łączą ich więzi uczuciowe, ustąpiło pożycie między nimi, od (...) r. nie zamieszkuje wspólnie. W okresie wspólnego zamieszkiwania relacje pomiędzy nimi były zaburzone, co także wpływało na stan psychiczny W. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia (k. 6, k. 8), odpis skrócony aktu małżeństwa (k. 7), kopię zaświadczenia lekarskiego (k. 9), kopię karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 34-35), kopię umowy zlecenia (k. 36-37), kopię decyzji (k. 38), kopię monitu (k. 39), potwierdzenia przelewów (k. 41-42), historię rachunku bankowego (k. 43-44, k. 74-79, k. 115-123), kopie deklaracji (k. 45-46, k. 48-50, k. 53-55, k. 60-62, k. 65-68,), zestawienie przychodów (k. 57, k. 63), kopię umowy pożyczki (k. 69), zestawienie transakcji (k. 73), zestawienie opłat czynszowych (k. 91-92), kopię zaświadczenia (k. 95), kopię zaświadczenia (k. 99), kopię umowy najmu (k. 100-101), potwierdzenia przelewów (k. 102-104), zeznanie podatkowe Pit – 37 wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru (k. 105-111, k. 124-129), kopię zaświadczenia (k. 112), umowę darowizny (k. 114), zeznania H. S. w charakterze strony (k. 131, protokół k. 134), zeznania W. S. w charakterze strony (k. 131-132, protokół k. 134).

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Zeznania stron były w przeważającej mierze wiarygodne. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części określającej, iż pracując od 5 do 21 osiąga dochody w kwocie 2000 zł netto miesięcznie, albowiem są niespójne i sprzeczne ze złożonymi przez niego dokumentami.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 27 kro obydwójce małżonkowie obowiązani są według swoich sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli.

Zakres obowiązków małżonków przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny wyznaczają ich siły, tj. możliwości wypełnienia obowiązku, wynikające ze stanu fizycznego i psychicznego każdego z małżonków oraz możliwości zarobkowe i majątkowe każdego z nich. Przewidziany w cytowanym przepisie obowiązek alimentacyjny powstaje z chwilą zawarcia małżeństwa i trwa do jego ustania.

Obowiązek określony w art. 27 kro służy zaspokajaniu potrzeb całej rodziny, obejmuje tym samym potrzeby zbiorowe związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego, jak i indywidualne potrzeby członków rodziny. Istnieje zatem także możliwość wytoczenia przeciwko jednemu małżonkowi powództwa o zasądzenie alimentów na rzecz uprawnionego członka rodziny. I tylko od wyboru małżonka sprawującego pieczę nad małoletnim dzieckiem zależy, czy wytoczy powództwo o przyczynienie się do zaspokajania potrzeb rodziny czy też wytoczy w imieniu własnym oraz jako przedstawiciel ustawowy małoletniego dziecka powództwo o zasądzenie alimentów.

W rozpoznawanej sprawie H. S. skorzystała z drugiego wyżej wymienionego rozwiązania i dochodziła zasądzenia alimentów od W. S. na rzecz małoletnich dzieci M. S. i N. S. w kwocie po 1000 zł miesięcznie, łącznie 2000 zł miesięcznie i na swoją rzecz w kwocie 1000 zł miesięcznie.

Ocenę żądania zasądzenia alimentów na rzecz małoletnich powodów należy rozpocząć od wskazania, iż na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 kro). Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka. A przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców. Należy mieć zatem na względzie zarówno koszty utrzymania dziecka (wyżywienie, mieszkanie, leczenie, odzież) jak i koszty jego wychowania (pielęgnacja, opieka, dbałość o rozwój fizyczny i intelektualny).

W sprawie zostało ustalone, iż małoletni M. S. i N. S. pochodzą ze związku małżeńskiego H. S. i W. S.. Małoletni powodowie zamieszkują z matką w mieszkaniu, którego koszty utrzymania ponosi ich ojciec, uczęszczają do gimnazjum, są ogólnie zdrowi.

Biorąc pod uwagę, iż przez usprawiedliwione potrzeby dziecka należy rozumieć nie tylko potrzeby elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także o stworzenie uprawnionemu warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia i statusowi rodziców należy przyjąć, że kwota 1000 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów dochodzona przez H. S. od pozwanego jest przeszacowana. W ocenie Sądu koszty utrzymania małoletnich są porównywalne, a całkowita kwota wynosi średnio po około 1.200 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: wyżywienie 500 zł (w tym koszt obiadów szkolnych), koszty utrzymania mieszkania na jedną osobę w trzyosobowej rodzinie małoletnich 300 zł, kosmetyki i środki czystości 50- 100 zł, odzież i obuwiu 100 -150 zł, leki i leczenie 50 – 100 zł, wydatki szkolne, kulturalne i inne 100 -150 zł. I to skutkowało oceną, iż uwzględnienie powództwa w całości jest niezasadne. Oznaczałoby bowiem obciążenie ojca małoletnich kosztami ich utrzymania w wysokości przekraczającej 80 % tej kwoty, co biorąc pod uwagę sytuację obojga rodziców byłoby całkowicie nieuprawnione.

Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego W. S. w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Należy zaznaczyć, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe”

rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż W. S. ma 38 lat, mieszka w L. i wynajmuje pokój. Przez kilka lat pozostawał w stosunku pracy i zajmował stanowiska (...), osiągając dochody w kwocie około 5000 zł miesięcznie. Jednak w ostatnim roku czasu w jego sytuacji zaszły istotne zmiany, które spowodowały znaczny spadek jego dochodów. Pozwany ze względów zdrowotnych utracił zatrudnienie, okresowo przebywał na zwolnieniu lekarskim, następnie stał się osobą bezrobotną, a jego dochód stanowił zasiłek dla bezrobotnych. W tym trudnym okresie otrzymał pomoc od rodziny, m.in. dzięki której mógł także wywiązywać się z ciężącego na nim i jego żonie zobowiązania kredytowego. W. S. bowiem systematycznie uiszczal i nadal uiszcza raty kredytowe, ubezpieczenie kredytu, ponadto opłaca także czynsz za mieszkanie, w którym zamieszkują jego dzieci, okresowo wprawdzie zalegał z tymi ostatnimi opłatami, ale na chwilę obecną już je uregulował. Aktualnie prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie usług (...)i (...). Okoliczność, iż prowadzi ją stosunkowo krótko nie pozwala na dokładne ustalenie dochodów jakie działalność ta przynosi. Niemniej jednak dokonując analizy historii rachunku bankowego złożonej przez W. S. uzasadniony jest wniosek, iż pozwany osiąga dochody wyższe od tych przez niego wskazywanych. Gdyby faktycznie dysponował kwotą 2000 zł miesięcznie nie byłby w stanie prawidłowo wywiązywać się z ciężących na małżonkach zobowiązaniach. Tymczasem bezsporne jest, iż pozwany reguluje raty kredytowe, płaci czynsz za mieszkanie, ponadto obecnie dodatkowo ponosi koszty wynajmu pokoju. Te ustalenia uzasadniają przekonanie sądu, iż możliwości zarobkowe pozwanego są większe, niż podawane przez niego dochody. Nie można jednak przyjąć, iż to ustalenie uprawnia do obciążenia pozwanego alimentami na rzecz dzieci w wysokości wynoszącej 2000 zł miesięcznie. Możliwości zarobkowe pozwanego choć, zdaniem Sądu, wyższe od 2000 zł miesięcznie są jednak niższe od tych, które posiadał gdy pozostawał w stosunku pracy.

Pozwany posiada doświadczenie zawodowe, jest zdolny do pracy, poza małoletnimi powodami nie ma innych osób na utrzymaniu, posiada nieruchomości, z której mógłby czerpać dodatkowy dochód, jest zwolniony z obowiązków codziennej pieczy nad dziećmi i dlatego też zdaniem Sądu posiada więc takie możliwości zarobkowe i majątkowe, które o ile wykaże się należyta starannością pozwalają mu na wywiązywanie się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego. Jeżeli jednak W. S. uważa, że aktualnie osiągnane dochody są niewystarczające na łożenie zasądzonej kwoty alimentów może poszukiwać innego źródła zarobkowania. Ponadto, w ocenie Sądu kłopoty zdrowotne, z którymi niewątpliwie się boryka, na chwilę obecną nie utrudniają mu w istotnym stopniu zarobkowania. Jak wynika bowiem ze złożonego przez niego zaświadczenia lekarskiego był leczony (...)od(...) r. do (...) r., a ponownie do lekarza (...)zgłosił się dnia (...) r.

Na rozstrzygnięcie sprawy miała także wpływ okoliczność, iż pozwany ma odpowiednio większe możliwości zarobkowe niż powódka, na której spoczywa ciężar bezpośredniej pieczy nad dziećmi.

Sąd wziął także pod uwagę, iż pozwany utrzymuje osobiste kontakty z dziećmi, zabiera ich do miejsca swojego zamieszkania i finansuje dodatkowo inne ich potrzeby. Niemniej jednak zakupów odzieży dla małoletnich winna dokonywać matka, która jest dobrze zorientowana w potrzebach dzieci i powinna też dysponować odpowiednimi środkami na ich sfinansowanie.

Obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb małoletnich powodów spoczywa na obojgu rodzicach, a zważywszy na okoliczność, iż H. S. także osiąga dochody Sąd uznał, iż będzie w stanie wygospodarować kwotę brakującą na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb. Jednocześnie zdaniem Sądu możliwości zarobkowe matki powodów uniemożliwiają obciążanie jej kosztami utrzymania dzieci w większym zakresie.

Dokonując oceny możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwestia spłacania kredytu mieszkaniowego nie powinna powodować ograniczenia należnych dzieciom od ich ojca środków utrzymania i wychowania. Kwestie rozliczeń majątkowych pomiędzy rodzicami małoletnich muszą bowiem pozostawać poza zakresem obowiązku alimentacyjnego.

Kierując się wszystkimi wyżej wymienionymi względami Sąd doszedł do przekonania, iż W. S. winien łożyć tytułem alimentów większą kwotę niż uznawana przez niego łączna kwota alimentów w wysokości 1000 zł miesięcznie. Jako taką Sąd przyjął kwotę po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, łącznie 1600 zł miesięcznie począwszy od daty zamknięcia rozprawy. Kwota ta bowiem obecnie stanowi górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, pozwala też, uwzględniając dodatkowo obowiązek alimentacyjny H. S. na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich.

Sąd ustalając udział pozwanego w kosztach utrzymania dzieci wziął pod uwagę fakt, iż pozwany do chwili zamknięcia rozprawy w rozpoznawanej sprawie partycypował w niektórych kosztach utrzymania dzieci, albowiem opłacał koszty mieszkaniowe i pokrywał inne wydatki na małoletnich i w ten sposób spełnił ciężący na nim obowiązek alimentacyjny. To przesądzało o uwzględnieniu powództwa od dnia 27 października 2015 r.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w punktach I i II sentencji, oddalając powództwo małoletnich M. S. i N. S. w pozostałym zakresie.

Przechodząc do oceny żądania H. S. zasądzenia na jej rzecz alimentów w pierwszej kolejności należy wskazać, iż żądanie dostarczania środków utrzymania małżonkowi, tak zresztą jak każde roszczenie, winno być oceniane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danego wypadku. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 stycznia 1998 r. przyjął, iż brak wspólnego pożycia małżonków, a przede wszystkim nie prowadzenie przez nich wspólnego gospodarstwa domowego może uzasadniać oddalenie powództwa o dostarczanie środków utrzymania dla samego tylko małżonka (sygn. akt II CKN 585/97,OSP 1999/2/29). Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela pogląd wyrażony w wyżej powołanym orzeczeniu Sądu Najwyższego. Przepis art. 27 kro obydwójce małżonków zobowiązuje do wykorzystywania ich możliwości zarobkowych i majątkowych. W razie zaś separacji faktycznej małżonków, a zwłaszcza gdy nie ma podstaw do doszukiwania się wyłącznej winy jednego z nich za tę sytuację, każdy z małżonków powinien najpierw własnymi siłami zaspokajać swoje potrzeby (tak T. S. w głosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28.01.1998r. OSP 1999 nr 2, poz. 29).

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę oddalenie powództwa o dostarczanie środków utrzymania na rzecz H. S. jest uzasadnione, albowiem małżonkowie pozostają w separacji faktycznej, od (...)r. nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, nie łączą ich więzi uczuciowe, ustało pożycie między nimi, od (...) r. nie zamieszkują wspólnie. W ocenie Sądu, a także zdaniem samych stron separacja ta nosi znamiona trwałości. Żaden z małżonków nie stara się o powrót do wspólnego życia, nawet nie deklaruje chęci powrotu do wspólnego pożycia.

Powódka pozostaje w stosunku pracy, osiąga dochody w wysokości około 1500 zł miesięcznie i w związku z tym może własnymi siłami zaspokajać własne potrzeby. H. S. żądanie zasądzenia alimentów na jej rzecz uzasadniała złym stanem jej zdrowia. Zdaniem Sądu powódka nie udowodniła, iż nie może samodzielnie pokrywać własnych kosztów utrzymania. Ze złożonego przez nią zaświadczenia lekarskiego bezspornie wynika, iż cierpi na (...), ale jest to(...), dlatego też nie może uzasadniać zgłoszonego przez nią żądania zasądzenia alimentów od męża. Nie przeszkadza to jej w wykonywaniu pracy zarobkowej.

Brak po stronie H. S. przesłanek umożliwiających uwzględnienie powództwa w części jej dotyczącej czyniło zbędnym dalsze dokonywanie oceny możliwości zarobkowych i majątkowych po stronie pozwanego. Sąd uwzględnił jednak bezsporną okoliczność uiszczania przez W. S. wspólnego zobowiązania małżonków w postaci rat kredytu mieszkaniowego i jego ubezpieczenia. W przedmiocie tym małżonkowie winni dojść do porozumienia w zakresie uiszczania wspólnych zobowiązań.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy, na podstawie art. 27 kro i art. 135 kro, orzekł jak w punkcie IV sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi w punktach I i II nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc. obciążył pozwanego kosztami sądowymi w zakresie uwzględnionego powództwa, na które składa się częściowa opłata od pozwu, od uiszczenia której powodowie byli zwolnieni.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.